

efter, at en Vandrefalk har forladt den. Man kan selv forsøge at rykke Hovedet af en Fugl af denne Størrelse og overbevise sig om, at der skal gode Kræfter til. Hvordan Falken bærer sig ad, ved jeg ikke. — Ovennævnte Due var afhentet fra Afsatsen næste Morgen. Rester af den fandtes hos Ungerne sammen med Rester af en gammel Vibe, øjensynlig fanget kort forinden.

Næsten hver Gang, Falkene viste sig, var de forfulgt af skrigende Stormmaager, hvoraf vistnok enkelte Par havde Unger i Nærheden. Mærkelig nok slog Falkene aldrig efter dem, undgik dem helst, og jeg saa ikke et eneste Skelet af Maager. Blandt de indsamlede Fugleskeletter og Gylpklumper paa Klipperne rundt om Reden fandtes Rester af 2 Alliker, 1 Solsort, 1 Drossel, 1 Misteldrossel, 2 Stære (1 ad., 1 juv.) samt 6 Tam-Duer (venligst bestemt af Konservator HARRY MADSEN, Zool. Museum). Desuden saa jeg en Fod af Rødben og mange Kranier af Alliker, som udgør en betydelig Del af Falkenes Føde. Alliker ruger i Mængde paa Bornholm, baade langs Klippekysterne og inde i Landet. — De Toppede Skalleslugere, som legede parvis langs Kysten, tog ingen Notits af Falkene, ligesaalidt en gammel Ederfuglhun med en voksen Unge, som søgte Føde tæt under Klipperne. Først da en Motorbaad nærmede sig, fløj de begge.

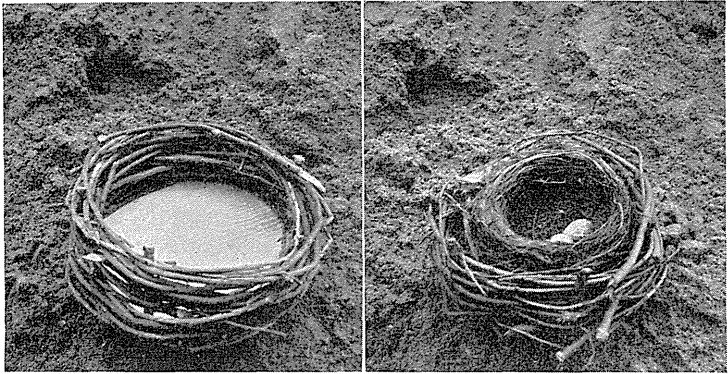
9. Juni blev Falkeungerne mærket med Ringe fra Zool. Museum. Der er altsaa en Mulighed for at høre om deres Skæbne i Fremtiden. Det er saavidt vides de første danske Vandrefalke med Ring.

Redekasse for Solsort.

Af I. GERNAA.

Et af de vigtigste Midler man kender, til at knytte Fuglelivet nærmere til de menneskelige Boliger, er Redekassen, som findes i de velkendte Former. Skulde Solsorten eller Sangdroslen bygge i en »Redekasse«, da maatte denne være af en særlig Model. En saadan er det lykkedes mig at konstruere. Det første Forsøg var med en Blomsterkasse, af den Slags man især ser ved Juletid; den ligner en stor Fuglerede

og bestaar af en flad rund Træbund, hvorpaa der er flettet en Kant af tynde Kviste, heri plantes saa Tulipaner, Krokus o. l. Blomsterkassen anbragte jeg i en Hæk i ca. $1\frac{1}{2}$ m Højde og til min store Forbavselse laa der kort efter en Solsort paa Reden, som den havde bygget indeni Blomsterkassen. Det er nu 7 Aar siden, at denne Hændelse fandt Sted; jeg har tit spekuleret paa, om det nu var et Træk af Solsortens store Fantasi ved Valg af Redested, eller om det var en Solsort-

Redekasser for Solsort.

redkasse, der her var opfundet. For at klarlægge Problemet anstillede jeg i Sommeren 1937 nogle Forsøg med 3 Redekasser, som jeg lavede af runde Træbunde med Pilekviste som Kant. Kasserne anbragte jeg hos Bekendte i Byens Omegn. De to Kasser blev anbragt i Hæk, den tredie aabent i et Nøddetræ. Til min store Glæde byggede Solsorten i den første Kasse lige saa hurtigt som i Blomsterkassen; den anden Kasse blev beboet hen i Maj; den tredie Kasse svigtede, men den var som føromtalt anbragt aabent og ret lavt, saadanne Steder ligner det nu heller ikke Solsorten at anbringe sin Rede. Iøvrigt var jeg nu ret tilfreds med Resultatet, thi det havde jo vist sig, at i 3 af 4 Kasser havde Solsorten slaet sig ned som ynglende, og Kassens Brugbarhed var dermed bevist. Solsorten er en meget almindelig Fugl, der yngler overalt i Haver og Skove, men det skulde jo snarest træffe sig, at den slog sig ned som ynglende i Nabohaverne, hvor man kunde ønske sig at have den ynglende paa eens egen Grund, og

her mener jeg, at en Solsortredekasse vilde gøre Fyldest som Tiltrækningsmiddel. Den har ingen Opgave som f. Eks. Mejskasserne at udføre, disse afhjælper jo i høj Grad den Mangel paa egnede Redesteder, som det moderne Forstvæsen har skabt ved at udrydde hule Træer. Paa Billedet ser man to Kasser, en beboet og en tom Kasse, som tydeligt viser, hvorledes denne er forfærdiget. I den beboede Kasse ser man, hvorledes Solsorten har bygget sin Rede inden i Kassen; som en Kuriositet kan anføres, at Solsorten i dette Tilfælde har foret Kassen med et stort Stykke Cellophan, som stikker frem ved Redekanten.

Redekassen kan laves af en ca. 1 cm tyk, rund Træbund, der er ca. 21 cm i Diameter. Paa Undersiden fastslaaes et Kryds paa 3 ikke for tynde Kviste, der skal rage udenfor til begge Sider. Disse frie Ender ombøjes og herpaa flettes saa med lange Kviste en Kant ca. $2\frac{1}{2}$ cm høj. Til at lette Flettearbejdet kan man hist og her fæstne Kvistene med fine Søm, dog maa alle Sømspidser ombøjes. Som Flettemateriale vil jeg anbefale Pilekviste. Redekassen sættes ind i en Hæk og maa sættes solidt fast i en Grengaffel ca. mandshøjt; selv har jeg haft beboede Kasser siddende i Bøg, Liguster og Mirabel. Kassen skal være tom, og gamle Reder maa absolut fjernes. Nu forventer jeg, at andre vil forsøge med Solsortredekasser og faa deres Brugbarhed fastslaaet yderligere, ligesom jo en Meddelelse, om at Sangdroslen ogsaa kan bruge Kassen, vil være af stor Interesse; hidtil har jeg kun set Solsorten bygge i Kassen.

Nogle Iagttagelser over Grønbenet Rørhøne (*Gallinula c. chloropus*) i Yngletiden.

Af VAGN HOLSTEIN.

I Somrene 1934 og 35 — navnlig i den sidste — helligede jeg en Del af min Fritid til Studie af Grønbenet Rørhønes Ynglebiologi, og selv om jeg langt fra naaede at faa klarlagt alle Detalier, var de Resultater, jeg naaede, dog saa interessante, at jeg finder Anledning til at publicere dem, dels fordi dette Emne kun findes sparsomt omtalt i den danske orni-